

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobce: **READER s.r.o.**
sídlem Na poříčí 1060/39, 110 01 Praha 1
zastoupený advokátem Mgr. Tomem Káňou
sídlem náměstí Míru 6, 744 01 Frenštát pod Radhoštěm

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 14.12.2015 č.j. 43582/15/5300-21442-707271
ve věci daně z přidané hodnoty

takto:

- I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 14.12.2015 č.j. 43582/15/5300-21442-707271 se **zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Toma Káni, advokáta se sídlem náměstí Míru 6, 744 01 Frenštát pod Radhoštěm.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo změněno rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 14.10.2014 č.j. 2854318/14/3215-24802-807115 (daň z přidané hodnoty – dále jen „DPH“ - za 2.čtvrtletí 2011).
2. Žalobce v žalobě 1) zpochybnil postup správce daně při zahrnutí výnosu z obchodování na burze do kategorie osvobozených plnění bez nároku na odpočet daně. Žalobce nakupoval a prodával majetkové cenné papíry a opce. Podle žalobce nejsou cenné papíry zbožím ve smyslu zákona č.235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDPH“) a z povahy věci nemůže být jeho jednání podřazeno pod definici služeb, neboť žalobce obchodoval nahodile, podle vývoje burzovních ukazatelů, zhodnocoval svůj vlastní majetek. Pokud by správce daně trval na tom, že jde o službu, musel by stejně posoudit i výnosy konverzí cizích měn na českou a obráceně, což neučinil. Pouhé přepsání poloviny sbírky rozhodnutí Evropského soudního dvora do odůvodnění rozhodnutí není dostatečným základem pro postup žalovaného. Ten je povinen aplikovat judikaturu na konkrétní stav u žalobce. Žalobce dále poukázal na rozpor v odůvodnění rozhodnutí, kdy nejprve je uvedeno, že daňový subjekt není podřízen pod ekonomickou činnost podle ZDPH, a poté se v jiném odstavci uvádí, že naplňuje definici ZDPH. Dále žalobce 2) napadl rozhodnutí žalovaného v části, kdy byl žalobci krácen nárok na odpočet DPH podle § 76 ZDPH. Žalobce namítl, že zboží zahrnuté do krácení daně nejenže nepoužil, ale co do povahy zboží ani reálně nemohl použít ve své ekonomické činnosti pro plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně. Takovou činností byl u žalobce v daném období zejména provoz zdravotnického zařízení. Podle žalobce si lze stěží představit použití zahradního traktoru pro obchodování na burze v USA. Správní orgány se vůbec nezabývaly posouzením tohoto plnění z hlediska zákonné definice, tedy rozsahem použití pro plnění s nárokem na odpočet daně. Čestnou výjimku tvoří podle žalobce případ leštičky, kdy žalovaný dovodil její použitelnost výlučně na činnost související s čištěním fotovoltaických panelů. Pokud by tuto logiku aplikoval i na ostatní plnění (zahradní vysavač, rostliny, rotavátor, křovinořez, mulčovač, zahradní traktor a traktor), zjistil by, že by měl dojít ke stejnému závěru. Napadené rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné.
3. Žalovaný ve vyjádření s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že nákup a prodej akcií nepovažoval za předmět daně, na rozdíl od devizových operací či obchodování s opcemi. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
5. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že u žalobce probíhala daňová kontrola, v rámci níž správce daně zjistil, že žalobce mj. obchodoval na zahraniční burze (akcie, opce, deriváty) a plnění z tohoto obchodování neuváděl v přiznání k DPH. Správce daně posoudil všechna tato plnění jako plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně a v úředním

záznamu o výsledku kontrolních zjištění i ve zprávě o kontrole uvedl jen celkovou částku za dané zdaňovací období, aniž by bylo zřejmé, jak k ní dospěl a z čeho je složena. Žalovaný zaujal částečně odlišný právní názor, s nímž žalobce seznámil, a to, že nákup a prodej akcií není ekonomickou činností, avšak obchodování s opcemi a devizové operace jsou ekonomickou činností ve smyslu ZDPH, vzhledem k tomu, že činnost žalobce byla pravidelná, měl na ni vyčleněné účetní středisko a úplaty z těchto činností v porovnání s celkovým obratem nelze považovat za minimální. Pokud jde o žalobní námitku 2), ze správních spisů vyplývá, že žalobce se zabýval jednak kosmetickými službami a provozem nestátního zdravotnického střediska (v Novém Jičíně) a dále obchodováním na zahraniční burze a provozem fotovoltaické elektrárny (ve Starém Jičíně). Zahradní vysavač, rostliny, rotavátor, křovinořez, mulčovač, zahradní traktor a traktor se nacházely ve Starém Jičíně. Ke krácení u nich došlo z důvodu, že podle žalovaného se přijatá plnění vztahovala k činnostem realizovaným v sídle společnosti a na přilehlých pozemcích (tj. ve Starém Jičíně) a žalobce tam v daném období uskutečňoval i osvobozená plnění bez nároku na odpočet daně podle § 54 ZDPH (tj. finanční činnosti). Leštičku neuznal správce daně proto, že podle návodu může sloužit k mnoha různým činnostem, žalovaný pak dospěl k odlišnému názoru, když uznal, že jednou ze zmiňovaných činností je leštění fotovoltaických panelů.

6. Pokud jde o žalobní námitku 1), pak v části, týkající se cenných papírů, není důvodná, neboť zde žalovaný korigoval názor správce daně ve prospěch žalobce (nákup a prodej akcií není ekonomickou činností). Napadené rozhodnutí žalovaného také netrpí rozparem mezi jednotlivými odstavci, když žalovaný důsledně rozlišuje právě situaci ohledně cenných papírů na rozdíl od ostatních druhů žalobcova obchodování na burze. Soud však zcela souhlasí s žalobcem v tom, že „pouhé přepsání poloviny sbírky rozhodnutí Evropského soudního dvora do odůvodnění rozhodnutí není dostatečným základem pro postup žalovaného“. Žalovaný sice velmi pečlivě za pomoci judikatury vyložil obecné teoretické základy své úvahy o podřazení obchodování s opcemi pod režim ZDPH, avšak v rozhodnutí zcela chybí následná aplikace na konkrétní skutkový stav u žalobce. Pouhé obecné sdělení, že žalobcova činnost byla pravidelná, bez jakýchkoliv časových údajů (včetně uvedení zdrojů těchto informací), pouhé obecné sdělení, že úplaty z těchto činností nelze považovat za minimální, bez jakýchkoliv množství či hodnotových údajů a konkretizace jejich zdrojů, je nedostatečné a nepřezkoumatelné. Soud se tak nemůže zabývat žalobcovou námitkou, že k těmto činnostem přistupoval nahodile a nikoli tedy pravidelně, což je jeden z důležitých prvků, na nichž žalovaný vystavěl svou úvahu.
7. Pokud jde o žalobní námitku 2), pak je třeba nejprve uvést, že u leštičky je zcela zjevná souvislost s provozem fotovoltaické elektrárny, a dále, že žalovaný v rozhodnutí vůbec neargumentoval provozem zdravotnického zařízení v souvislosti s činnostmi ve Starém Jičíně, kde se nacházely zmiňované předměty (zahradní vysavač a spol.). Nicméně s žalobcem je možno souhlasit v tom, že žalovaný vůbec neodůvodnil konkrétní vztah mezi těmito předměty a jejich použitím i pro plnění osvobozená od daně (tj. pro finanční činnosti), přestože podle § 76 odst.1 ZDPH ve znění pro dané zdaňovací období, použije-li plátce přijaté zdanitelné plnění v rámci svých ekonomických činností jak pro plnění s nárokem na odpočet daně uvedená v § 72 odst. 1, tak pro plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně s místem plnění v tuzemsku i mimo tuzemsko, s výjimkou plnění uvedených v § 72 odst. 1 písm. d), má nárok na odpočet daně pouze v krácené výši odpovídající rozsahu použití pro plnění s nárokem na odpočet daně.

8. Napadené rozhodnutí žalovaného tedy trpí závažnou vadou – nedostatkem důvodů, proto bylo soudem zrušeno v souladu s § 76 odst.1 písm.a) s.ř.s. a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.
9. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst.1 s.ř.s. Procesně úspěšný žalobce vynaložil 3 000 Kč za soudní poplatek a dále náklady právního zastoupení (2 úkony právní služby po 3 100 Kč, 2 x režijní paušál po 300 Kč – převzetí věci, sepsání žaloby, v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb.). Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 29. března 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu